

maalet, efterhaanden som de ser, at de radikale Gudebilleder var Blændværk, at det var en Lygtemand, som lokkede dem ud i Mosen, hvor de Radikale lod dem ynkeligt omkomme.

Jeg skal henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa en Tale, som blev holdt i det andet høje Ting af en af hans nære Partifæller, forhenværende Landbrugsmminister Poul Christensen. Hvis det ærede Medlem vil læse denne Tale igennem, vil han deraf sikkert faa et Indtryk af, at man indenfor den radikale Lejr ogsaa har kunnet se sundt paa dette Forhold. Om end den ærede Landstingsmand ikke vandt Ørenlyd for disse Betragtninger, var hans Udtalelser oppe i det høje Landsting af den Art, at de fuldstændig brød Staven over det af den radikale Regering forelagte Jordlovsforslag.

Det ærede Medlem sagde, at det var ganske andre Interesser, vi var optagne af, end Varetagelsen af den danske Landbougdoms Interesser. Ja, jeg vil indrømme, at vi er optagne af mange forskellige Interesser, og det er godt; thi det politiske Parti, som kun har en ensidig Interesse, har efter min Mening ikke nogen Berettigelse her i Samfundet. Derfor beskæftiger vi os med mange forskellige Ting. Vi har altsaa ganske andre Interesser, det er fuldstændig rigtigt, men ikke i den Forstand, det ærede Medlem vilde lægge ind deri: at vi kun skulde have Interesse for andre Ting og ikke for den danske Landbougdom. Vi har meget stor Interesse for den lige saavel som for alle andre Dele af vort Samfund, som vi søger at gavne gennem det Lovgivningsarbejde, vi deltager i her paa Tingene.

Jeg vil gerne rette nogle faa Bemærkninger til Ordføreren for Venstre, det ærede Medlem Hr. Martin Hansen. Det ærede Medlem gaar gerne grundigt til Værks, naar han vil bedømme forskellige Ting, og særlig plejer det ærede Medlem at gaa meget grundigt til Værks, naar han vil bedømme Udtalelser fra andre ærede Medlemmer her i dette høje Ting. Jeg forstaa derfor ikke rigtig, hvorledes det ærede Medlem kunde komme til den Slutning, at jeg førte en mærkelig Politik, han maa jo vide, at de Betragtninger, ud fra hvilke jeg her i Tinget paa mit Partis Vegne gør mig til Talsmand for Jordreformen, er akkurat de samme, som vi i 1919 og 1920 gjorde gældende med Hensyn til dette Forhold. Vi har ikke paa et eneste Omraade forandret Standpunkt, idet vort Standpunkt hele Tiden har været ganske ligetil og ganske klart ud fra det Synspunkt, vi nu en Gang

har paa hele Jordspørgsmaalets Løsning. Derfor er det noget sent, det ærede Medlem er kommet under Vejr med, at min Politik er mærkelig, han maatte da allerede for 1 eller 2 Aar siden været kommet til det Resultat og den Gang have fremdraget de Mærkeligheder, som han mente rummedes indenfor dette Standpunkt. Det har imidlertid ikke været mig bekendt, at han tidligere har beskæftiget sig hermed, men sent er jo bedre end aldrig.

Jeg skal tillade mig at henvise det ærede Medlem til at studere det konservative Jordlovsforslag lidt grundigere og i mindre Grad, end han hidtil har gjort, at gaa over det med en Harefod; saa vil han sikkert komme til det Resultat, at dette vort Forslag ikke paa noget Omraade er inkonsekvent. Det ærede Medlem vil ved at studere det se, at hvad vi stadig har hævdet, er, at naar Tiden kom, hvor det virkelig var fornuftigt at oprette smaa Husmandsbrug, skulde man gribe til, gøre det i stor Stil og benytte den af os anviste Vej. Derigennem havde man Sikkerhed for at faa en stor Jordreform, som hvilede i sig selv, saaledes at man ikke behøvede at gaa til Rigsdagen for at faa bevilget Midler til at faa oprettet saadanne Hjem og til at foretage en stor Udstykning. Nu er vi gaaet til en Jordlovgivning af den Art, at naar den Tid kommer, hvor det virkelig er fornuftigt at oprette smaa Husmandsbrug, vil de mange Penge, som Len og Stamhuse har afgivet, og som det er lykkedes os at haandlægge til dette Formaal, de 100 Mill. Kr., være brugte til Indkøb af Jord og Opførelse af Bygninger paa Jorden paa et Tidspunkt, hvor det ikke var fornuftigt at gøre det. Naar derefter det Tidspunkt kommer, hvor det er fornuftigt at oprette Husmandsbrug, saa er der ingen Penge af de 100 Mill. Kr. tilbage, og saa maa man maaske gaa til Rigsdagen og forlange Penge. Jeg haaber ikke, det virkelig skal lykkes i Løbet af en kortere Tid at gaa til en Udstykning i den Udstrækning, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen ønskede. Jeg haaber, at der, naar den Tid kommer, da Jorden er billig — jeg tror nemlig ikke, det vil vare længe —, endnu maa være en Del af de 100 Mill. Kr. i Behold, saa at disse Penge kan blive anvendt paa et Tidspunkt, hvor der er sund Fornuft i at oprette mange mindre Landbrug.

Jeg skal, inden jeg slutter, rette nogle faa Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Olufson, som talte paa Socialdemokraternes Vegne. Det ærede Medlem havde den ganske forkerte Opfattelse, at vi fra